

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 264 |

פרשת שמות תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת שמות

של נעליך מעל רגליך (ג, ה). בשם כ"ק
רבי אהרן מקארלין זי"ע: 'נעליך' - לשון
מנעול, 'רגליך' - היינו ההרגל, שתוריד
המנעולים שבכל העשיות שבאים על
ידי ההרגל.

(ברכת אהרן)

ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני
ישראל (ד, לא). 'פקד' לשון פקדון. היינו
שעל ידי אמונה האבין זיי דער הערט
אז גאט איז ביהאלטין אין איטליכן יוד
[-הם הבינו ושמעו שהקב"ה מוסיף
בתוך כל יהודי ויהודי].

(בית אהרן קמדי)

ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני
ישראל (ד, לא). עיקר השגחה של השם
יתברך על האדם הוא על האמונה אם
מאמין בלב שלם, כמו שכתוב עיניך
הלא לאמונה, ובזכות האמונה נגאלו
ממצרים דכתיב ויאמן כו' כי פקד וכו'.

(בית אהרן עד ב)

תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אומרים
לנו עשו (ה, טז). אמר הרה"ק רבי
שלמה מקארלין זי"ע: "תבן" הוא לשון
תבונה ודעת, "ולבנים" הוא תשובה על
דרך שאמרו רז"ל במס' שבת (קנג).
בפסוק (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך
לבנים. וזה שאמר הכתוב, "תבן" הוא
תבונה "אין נתן לעבדיך", "ולבנים"
שהוא תשובה "אומרים לנו עשו",
בתמיה, מאין ימצא לנו פתח התשובה
אם אין בנו דעת.

(ספר אילנא דחיי)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

קריאת התורה

לפרשת שישי צריכין לקרות דווקא מי שהוא צדיק.

(שמע שלמה השלם והמפורא ענינים אות ריד)

עיטורי קדוש

צדיק [צריך שיהיה צדיק, שלא יקרא בתורה אלא
מי שהוא צדיק, והטעם כי] וצדיק אקרי [-כי הקורא
הוא מרכבה לצדיק העליון ונקרא בשמו].
[ושואל] מאן אקרי צדיק מכלהו [-מי נקרא צדיק
המיוחד מכל השבעה העולים לקרוא בספר תורה,
ומשיב] שתיתא דסליק מאיננו שבועה [-הששי
העולה מכל אותם השבעה], עכ"ל.

סגולת עליית שישי

עוד מובא שם בזהר הקדוש מדברי רבי שמעון
בענינו של רבי כרוספדאי, כי עליית 'שישי' היא גם
סגולה לאריכות ימים ולהינצל מכל נזק, שכן נהג
רבי כרוספדאי, שמימי לא עלה לקרא בתורה אלא
ב'שישי', משום שהיה במדרגת יסוד-צדיק, ומשום
כך זכה שהאריך ימים וכל ימיו לא ניזוק כלל.

מנהגו של רבינו

מן הראוי לציין כי רבינו עצמו, בהיותו לוי, לא
עלה לעליית שישי כמובן, אלא נתכבד ככל הנראה
בעליית לוי מבין שבעת הקרואים.

דברי הבית אהרן

בשולי הדברים ראוי להתעמק בדברי 'בית אהרן'
הנזכרים לעיל, אשר מרוב ענוותנותו כתב: "עכשיו
אין אנו נזהרין בזה". כוונתו הקדושה היתה, שמאחר
והוא עצמו היה מתכבד בעליית שישי, לדעתו,
הדבר מוכיח 'שעכשיו אין אנו נזהרין' לכבד
דווקא את הצדיק בעלייה זו.

יסוד צדיק

נחלקו הפוסקים, איזו מן העליות לתורה מבין
שבעת הקרואים היא החשובה ביותר לכבד בה את
גדול הציבור. יש הסוברים כי היא עליית 'שלישי',
אחרים סוברים כי היא עליית 'אחרון', ויש הסוברים
כי עליית 'שישי' היא המעולה ביותר.
ובענין זה נסובים דברי רבינו, כי עליית שישי היא
המעולה ביותר, וראויה לכבד בה את מי שהוא
צדיק.

וביאור הדבר שעלייה השישית ראויה לצדיק, הוא
משום ששבעת הקרואים לתורה בשבת, מכוונים
כנגד שבע הספירות. כהן לוי וישראל, הם כנגד
חסד, גבורה, תפארת. העליות הרביעית והחמישית
הן כנגד נצח, הוד. ואילו העלייה השישית היא
כנגד ספירת יסוד. נמצא שעלייה זו שייכת לצדיק,
שמדרגתו היא במידת ה'יסוד'.

מקור הדברים

וכך איתא בספר הקדוש בית אהרן (מ): "שישי
נקרא צדיק כידוע. ולכן צריך לקרוא לספר תורה
למי שהוא צדיק בפרשה ששי, אך עכשיו אין אנו
נזהרין בזה, אבל באמת אומרים בשם הרב הצדיק
רבי שלמה קארלינער זצוק"ל, שצריכין דווקא
לקרות צדיק לפרשת ששי - מי שהוא צדיק, ע"כ.
מקור הדברים הוא מהזהר הקדוש (פרשת שלח
דף קס"ד): בשם רבי כרוספדאי, וזה לשונו:
מאן דסליק לספר תורה למקרי אורייתא [מי
שעולה לקרות בספר תורה], אצטריך

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע,
ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

האש שהצילה

שחיתת בהמה-גסה, ואף בלא מעט דינים והלכות. לדודל נרקמה אפוא חברות עם ואסיל בנו של פטריק המנקה. למן הרגע הראשון שהחלה הידידות הלזו, בין דודל לשכנו הגוי, היה הדבר למורת רוחו של האב ר' נפתלי. לא אחת, ביקש מדודל לנתן את הקשר עם הילד הערל ולא לשוחח עימו כלל. דודל אמנם ניסה לציית להוראת אביו, אולם פעמים אחדות עדיין היה נפגש עם ואסיל, ומשתובב עימו בחצר שבין שני הבתים. יום אחד היו דודל ואסיל משחקים להנאתם, רצים יחדיו זה אחר זה במשובה ועליזות, ולאחר ריצה ממושכת, ישבו לפוש ולשאוף אויר צח, ואז הציע ואסיל ואמר:

"דודל, למה שלא נשחק פעם כאילו אנחנו עובדים בבית השחיטה, כמו אביך ואבי? לך נא והבא את הסכין הגדולה של אביך ונציג כאילו אנחנו עורכים בעצמנו שחיטה אמיתית..."

דודל חזר המרץ התלהב מאוד מן הרעיון המבריק של ואסיל. הוא רץ ברגליים קלילות ופסע לתוך בית השחיטה. המקום היה ריק מאדם. בתנועות שקטות שלף דודל את הנרתיק הארוך מן המדף הגבוה, ואף החוצה בצהלה לעבר ידידו שכנו הגוי. משם המשיכו השניים ונכנסו לתוך ביתו של ואסיל שגם הוא היה ריק ושומם באותה שעת צהריים שקטה.

ואז אירע הדבר. ואסיל בחר להיות הבהמה הנשחטת והועיד לדודל לשמש כשוחט. דודל, השובב, בלי מחשבה יתרה, שלף את הסכין מגרתיקה ופעל באותו סדר ממש כמעשהו של אביו בעת שחיתת בהמות. לאחר רגעים אחדים, הבין דודל את המעשה הנורא שעשה. ואסיל שכב שרוע על הארץ, ללא רוח חיים, ממש כמו פרה לאחר שחיתתה. בפחד גורא נמלט מבית השכנים ופרץ הביתה בקול זעקה היסטרי. שמע ר' נפתלי את המעשה הנורא אשר אירע, סמרו שערו, וכמעט שלקה בליבו והתמוטט ארצה. ללא שהות וללא דברים מיהר לביתו של הצדיק רבי ישראל דוב בער. פני הצדיק נעשו להבים, והוא מיהר אל חלון הבית.

"הראה לי היכן הוא ביתו של הגוי", ביקש הצדיק. הניף השוחט יד רועדת והצביע לעבר הבית. נעמד הצדיק ומיקד את מבטו ונתן את שתי עיניו הטהורות לעבר הבית אשר שוכן בו הילד המת. חלפו רגעים בודדים והנה לפתע להבות אש החלו אוחזות במבנה הנמוך, והחלו מלהטות בעוז, הלכה האש וגבהה עד ששרפה את כל הבית, ובזמן קצר נעשה כולו עפר ואפר. בשלב זה שבו פטריק ואשתו מן השדה ושמו פניהם לעבר ביתם. כשהגיעו, עמדו נדהמים למול שרידי הבית המפויחים שלא נותר מהם כל זכר.

לרגל הילולת הרה"ק רבי ישראל דוב בער בן רבי יוסף מוילנדיק זי"ע, תלמיד מובהק להרה"ק המגיד מטשערנאביל זי"ע, וכמו כן הסתופף בצל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב, הרה"ק רבי אהרן מייסאמי ורה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש, תלמיד רבינו שלמה מקארלין. נאסף אל עמי ביום כ"א לחודש טבת שנת תר"ק, ומנו"כ בוילנדיק. הרבי לא הותר אחריו זש"ק, אך רבים הם תלמידיו כבניו ההוגים בספרו הק' 'שארית ישראל'.

דמות נערצת ורבת הוד היה ר' נפתלי השוחט של העיירה הקטנה והמפורסמת וילנדיק. יהודי בעל צורה והדרת פנים היה, ובעל ארשת מרשימה במיוחד המעידה על רוב יראתו וצדקתו.

יחיד מומחה היה ר' נפתלי במלאכת קדשו, מלאכת השחיטה, ואל ביתו היו מתקבצים ובאים כל יושבי העיר, לשחוט את תרנגוליהם או בהמתם, לכבוד שבת קודש ויום טוב, או סתם לסעודה דשנה של חול. נעמד היה ר' נפתלי על דוכנו, לבוש במעילו העליון, חגור ואזור באבנטו, וחבוש בכובעו העליון, ובחרדת קודש ובפנים מלאות מאמץ וריכוז, פונה למצות השחיטה בהידור כדת כראוי וכנכון. אמנם לא רבים היו דרי העיירה הקטנה וילנדיק, אשר יושבת במחוז זיטומיר, בצפון מערב אוקראינה, אולם בזכות הצדיק הפלאי הקדוש והנשגב היושב בה, הלוא הוא רבי ישראל דוב בער, זכתה העיירה השלווה לאורחים רבים אשר עלו ובאו אליה לחלות את פני קדשו של הצדיק, ולפיכך היו ידי ר' נפתלי השוחט מלאות בעבודתו, למען מאכלם של מאות היהודים הבאים אל הצדיק ממקומות מושבותיהם המרוחקים.

בכל הארץ יצא קול של הצדיק, ושמע פלאותיו אשר הוא מחולל ומושיע המוני ישראל באהבה רבה. בעקבות מעשה שהיה, יצא הקול ויצאה הבשורה על פני כל הארץ אודות כוחו הגדול של הרבי להושיע את ישראל. היה זה המעשה עם העגונה שבאה אל הרבי הקדוש בשליחות הרה"ק היצמח צדק זי"ע, שציווה עליה לבקש את ברכת רבינו לישועתה שתצא מכבלי העגונות. ובבואה אל הרבי, התחיל מתממה מלברכה, באמרו: "מי אני שאוכל לברך או להושיע". אולם, מששמע כי בשליחות היצמח צדק הגיעה, מיד עמד והביט דרך חלון ביתו וקרא, כי רואה הוא כעת את בעלה הנמלט, וכי הוא עובד כעת בנמל על גבי הספינה בעיר קורלנד (מחוז היסטורי שהתקיים בעבר על שטח הנמצא כיום בתחומי לטביה). מיד שמה העגונה פעמיה לשם וקיבלה את גיטה. מיני אז הלך והתפרסם שמו של רבינו, ורבות ישראל נהרו למעון קדשו לשאוב מלא חפניים ישועות והשפעות. מרוסיה וליטא ומשאר המקומות הגיעו יהודים הזקוקים לישועה, הממתנים לראות בנים ובני בגים, הזקוקים למזור ורפואה, והמבקשים להתברך בשפע של פרנסה וכלכלה בלי מחסור. הרבי הקדוש היה מברך ומאציל מברכות פיו, ופעמים רבות אף היה מעניק סגולות פלא מלאות רז ונסתרות, דרכן זכו הבאים להיושע מעל לדרך הטבע.

שכן גוי היה לו לר' נפתלי, ופטריק שמו. פטריק הלזה היה שכיר בבית השחיטה, ושימש בו כאחראי על נקיון המקום והדחתו מן הלכלוך המצטבר תוך כדי המלאכה. יושב היה פטריק על כסא נמוך בפינת הבית, על ידו ניצב מטאטא קש גדול, והיה קם ממקומו לסירוגין ומכבר את הרצפה מנוצות מרוטות, שאריות דם ושאר מיני פסולת.

ולשוחט דנו היה בן קט מלא חן ומרץ נעורים עולה גדותיו. דודל כך קראוהו כולם בחביבה. דודל היה מרבה לשהות לצד אביו ולעקוב מקרוב אחר מלאכתו, עד שמרוב השנים היה בעצמו ידען גדול ובקי בכל אופני דרכי השחיטה. כיצד להחזיק את הסכין בד בבד עם התרנגול המצווח, או בשלבים המורכבים של

האוהל וציון קדשו של הרה"ק רבי ישראל דוב בער מוילנדיק זי"ע

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

שבת בלודמיר

בשבת קודש זו יזכו לשבות על אדמת הקודש לודמיר, סמוך ונראה לציון קדשו של רבינו הקדוש, ציבור גדול בראשות אדמו"רים ורובנים, חסידים ואנשי מעשה, לשבת שכולה התעלות והתרוממות בצילו של הצדיק, כמו בחיים חיותו, לרגל מעמד הכנסת ספר התורה לכבודו של רבינו, ולעי"נ האשה החשובה מרת רחל פערל בת יבלחטי"א הרה"ח

ר' אשר יהושע ברנשטיין שליט"א, ולזכות הילד היקר חיים אריה ירמיהו בן אסתר לרפ"ש. כתיבת הספר נעשתה ע"י ידידיו היקרים והנעלים, הלוא המה הנגיד ר' יוסף ברנשטיין שיחי' ואתו-עמו ר' יואל צבי איצקוביץ שיחי'. לקראת שבת קודש - בצילו של רבינו שלמה בן יואל - לכו ונלכה!

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: מהי הסגולה המיחסת לעלית 'ששי'?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח.

את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת וארא

הזוכה לפרשת ויגש: אברהם יוסף רייזמן, בית שמש

אוצרות ומשגים

רבי ישראל דב בער מוילנדיק

ההתקשרות אל צדיקים, וגם לצדיקים שכבר נפטרו מן העולם. הרבי הקדוש היה בעל מופת נורא ועצום, והושיע רבים מישראל בכל מיני ישועות. הסתלק לשמי מרום ביום כ"א טבת שנת תר"י, וצוה לקברו בתוך ביתו, יען ששם היה מקום שגושו כל כך הרבה יהודים. ברבות השנים נעשה המקום שם לבית הקברות ויהודים נוספים נטמנו שם. לפני פטירתו הבטיח הרבי למי שיבוא לקברו: "אפלו אם לא יוכלו לגשת לקבר, מי שרק יחזיק בידית הדלת מיד יזכה להושיע" ואכן לאורך כל השנים נודע המקום כמקום מסגל מאוד לישועות.

הרה"ק רבי ישראל דב בער מוילנדיק נולד בשנת תקמ"ט בעיירה קאטלענע לאביו רבי יוסף שהיה מלמד צאן קדשים, ולאמו מרת פערל גוטא ע"ה. בהיותו כבן חמש שנים נפטר עליו אביו, ואמו גדלה אותו, ובהיותו כבן עשר נפטרה אף היא. הרבי היה תלמיד מובהק של המגיד מטשערנאביל, וכמו כן הסתופף בצל רבי מרדכי מלעכוויטש, שהיה תלמידו של מרן רבינו שלמה מקארלין, ואף מסר מפה קדשו את האמרה הידועה: "אינני סובל את בעלי המרה שחורה, כי הם תמיד בעצבות". הרבי היה משוחח רבות אודות מעלת